

ความคิดเห็นของครูต่อการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
กลุ่มบริหารงานกิจการนักเรียน ในโรงเรียนศรีอยุธยา ในพระอุปถัมภ์ฯ

รัตนบดี บัวดี *

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูต่อการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน กลุ่มบริหารงานกิจการนักเรียน ในโรงเรียนศรีอยุธยา ในพระอุปถัมภ์ฯ โดยจำแนกตามเพศและประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ครูในโรงเรียนศรีอยุธยา ในพระอุปถัมภ์ฯ ปีการศึกษา 2559 จำนวน 103 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาเป็นแบบสอบถาม 3 ตอน ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพผู้ตอบตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามปลายเปิด แบบสอบถามความคิดเห็นของครูต่อการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน กลุ่มบริหารงานกิจการนักเรียน ในโรงเรียนศรีอยุธยา ในพระอุปถัมภ์ฯ จำนวน 5 ด้าน คือ ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านการคัดกรองนักเรียน ด้านการส่งเสริมนักเรียน ด้านการป้องกันและช่วยเหลือนักเรียน และด้านการส่งต่อนักเรียน โดยมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ ตอนที่ 3 เป็นข้อเสนอแนะมีลักษณะเป็นปลายเปิด ได้ผ่านการตรวจจากผู้เชี่ยวชาญและการทดสอบคุณภาพเครื่องมือ โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่น ทั้งฉบับจำนวน 0.966 นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ สำหรับข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยการแจกแจงความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของครูต่อการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน กลุ่มบริหารงานกิจการนักเรียน ในโรงเรียนศรีอยุธยา ในพระอุปถัมภ์ฯ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูต่อการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน กลุ่มบริหารงานกิจการนักเรียน ในโรงเรียนศรีอยุธยา ในพระอุปถัมภ์ฯ โดยจำแนกตามเพศ วิเคราะห์โดยการทดสอบค่าที (Independent Sample t-test) การเปรียบเทียบแบบความคิดเห็นต่อการดำเนินงาน

*นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน กลุ่มบริหารงานกิจการนักเรียน ในโรงเรียนศรีอยุธยา ในพระอุปถัมภ์ฯ โดยจำแนกตามเพศและประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน วิเคราะห์ โดยทดสอบค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis Variance)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลมีดังนี้

1. ความคิดเห็นของครูต่อการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน กลุ่มบริหารงานกิจการนักเรียน ในโรงเรียนศรีอยุธยา ในพระอุปถัมภ์ฯ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก

2. ครูที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นของครูต่อการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน กลุ่มบริหารงานกิจการนักเรียน ในโรงเรียนศรีอยุธยา ในพระอุปถัมภ์ฯ โดยภาพรวมไม่แตกต่างกันและเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ไม่มีความแตกต่างกันในทุกด้าน

3. ครูที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานต่างกันมีความคิดเห็นของครูต่อการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน กลุ่มบริหารงานกิจการนักเรียน ในโรงเรียนศรีอยุธยา ในพระอุปถัมภ์ฯ โดยภาพรวมไม่แตกต่างกันและเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ไม่มีความแตกต่างกันในทุกด้าน

จากการวิจัยสามารถนำผลการวิจัยไปเป็นข้อมูลสารสนเทศในการพัฒนาสถานศึกษา และการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ให้มีประสิทธิภาพเกิดประสิทธิผลจนบรรลุเป้าหมายของสถานศึกษาได้อย่างมีคุณภาพ และนำไปใช้ในการปรับและวางแผนพัฒนาด้านการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขั้นพื้นฐานอื่นๆ ต่อไป

บทนำ

ในกระแสโลกาภิวัตน์ และการดำรงอยู่ในสังคมยุคข้อมูลข่าวสารตลอดจนความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีที่แทรกซึมสู่ชีวิตของผู้คนในสังคมทุกรูปแบบ ทำให้คนไทย โดยเฉพาะเด็กและเยาวชน ต้องเผชิญกับความเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็ว รุนแรง และเต็มไปด้วยสถานการณ์ปัญหาที่มีความสลับซับซ้อน การไหลบ่าของวัฒนธรรมต่างชาติที่เข้ามาสู่สังคมไทย ด้วยกระบวนการทางทุนนิยมและบริโภคนิยม ในขณะที่วัฒนธรรมดั้งเดิมนับวันแต่ จะอ่อนแอลง ทำให้เด็กและเยาวชนตกเป็นเหยื่อของสถานการณ์ความเปลี่ยนแปลงทางสังคม และวัฒนธรรม นำไปสู่การมีพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ และขาดภูมิคุ้มกันทางสังคม สำนักงานคณะกรรมการ

การศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้สร้างระบบที่สามารถ เป็นกลไกในการดูแลช่วยเหลือเด็กนักเรียนทุกคน ให้ได้รับการดูแลและพัฒนาอย่างถูกต้องเหมาะสม เพื่อให้ปลอดภัยจากสถานการณ์เสี่ยงต่างๆ ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน เป็นกระบวนการดำเนินงานที่มีแบบแผน ขั้นตอนที่ชัดเจน ในการส่งเสริม พัฒนา ป้องกัน และแก้ไขปัญหาเพื่อให้นักเรียน ได้พัฒนาตามศักยภาพบนพื้นฐานของความแตกต่างระหว่างบุคคล ธเนศ ไชยสุวรรณ. (2557). สพม-1-ประชุมหัวหน้างานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ค้นหาเมื่อวันที่ 27 เมษายน 2560 จาก www.sesao1.go.th/activity/3228.html

ด้วยสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีนโยบายให้สถานศึกษาในสังกัดทุกสถานศึกษาจัดให้มี ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน และกำหนดมาตรการสนับสนุนส่งเสริมศักยภาพนักเรียน เน้นกิจกรรมส่งเสริม พัฒนา ป้องกันและแก้ไขปัญหา และการคุ้มครองสิทธิเด็ก โดยการมีมาตรการให้สถานศึกษามีมาตรฐานในการ จัดระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน จัดกิจกรรมส่งเสริมความปลอดภัยด้านสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ ทางสังคม สิทธิเด็ก ตลอดจน ป้องกันแก้ไขปัญหาสารเสพติด ปัญหาพฤติกรรมนักเรียน ปัญหาทางเพศและปัญหาอื่นๆ โดยประสานความร่วมมือกับเครือข่ายผู้ปกครอง ชุมชน และองค์กรในท้องถิ่น การจัดทำระบบข้อมูลสารสนเทศ เพื่อ การพัฒนา ส่งเสริม แก้ไข และส่งต่อนักเรียนอย่างเป็นระบบ คู่มือการคัดเลือกสถานศึกษา-ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน (2558, หน้า 4)

เนื่องจากสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างมาก ทั้งด้านการสื่อสาร เทคโนโลยีต่างๆ ส่งผลกระทบต่อผู้คนในเชิงบวกและเชิงลบ ปัญหาที่ตามมา คือปัญหาเศรษฐกิจ การระบาดของยาเสพติด การแข่งขันในรูปแบบต่างๆ ปัญหาครอบครัวซึ่งทำให้เกิดความทุกข์ ความวิตกกังวล ความเครียด การปรับตัวไม่เหมาะสมหรือปัญหาอื่นๆ ที่เป็นผลเสียต่อสุขภาพจิตและสุขภาพการของทุกคนที่เกี่ยวข้อง ปัญหาต่างๆ มีผลกระทบต่อสังคมเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาที่เกี่ยวกับเด็กวัยรุ่นที่อยู่ในวัยเรียน เช่น แต่งกายผิดระเบียบ กิริยามารยาทและพูดจาไม่สุภาพ หนีโรงเรียน มาโรงเรียนสาย เป็นต้น วราสารวิจัยทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (2559, หน้า 224) ผลวิจัยโครงการ Child Watch พบเด็กและเยาวชนในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล มีปัจจัยเสี่ยงด้านความเครียด และอัตราส่วนความพยายามฆ่าตัวตายสูงขึ้น สาเหตุเกิดจากรายได้ไม่พอใช้ และเห็นผู้ใหญ่ทุจริตคดโกงงานวิจัยในโครงการ Child Watch ภาคกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล ซึ่งเป็นผลงานวิจัยปี 2551-2552 ระบุว่า เด็กและเยาวชนในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ยังมีปัจจัยเสี่ยงสูงด้านสุขภาพจิต โดยเฉพาะอาการเครียดที่เพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมา ร้อยละ 25-44 ซึ่งสอดคล้องกับจำนวนเด็กที่พยายามฆ่าตัวตายที่

สูงขึ้นจาก 13 คนต่อแสนคน เป็น 17 คนต่อแสนคน และ 3 ใน 10 ของคนไทยที่ฆ่าตัวตาย ยังพบว่าเป็นกลุ่มเด็กและเยาวชน สำหรับสาเหตุหลักเป็นปัญหาเรื่องรายได้ไม่พอกับค่าใช้จ่าย ปัญหาการทุจริตคดโกงของประเทศ รวมถึงเด็กและเยาวชนคิดว่า ผู้ใหญ่ทุจริตคดโกงมากขึ้น

ผลการวิจัยยังพบตัวเลขการเข้าสู่สถานพินิจของเด็กและเยาวชนเพิ่มขึ้นเป็น 272 คนต่อแสนคน จากเมื่อปีที่ผ่านมาที่ 232 คนต่อแสนคนอย่างไรก็ตาม งานวิจัยยังมีข้อเสนอต่อครอบครัวที่ต้องใช้เวลาแก่นุทรหลานอย่างพอเพียง ขณะที่โรงเรียนควรจัดการเรียนการสอนที่ตอบสนองเด็กเป็นรายบุคคล ปลุกฝังเรื่องจิตอาสา เช่นเดียวกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) ที่ต้องมีส่วนร่วมจัดกิจกรรมรณรงค์ลดปัจจัยเสี่ยงต่อเด็กให้มากขึ้น และรัฐบาลต้องสนับสนุนการจัดสรรงบประมาณแก่ อปท.ขนาดเล็ก เพื่อให้ดูแลการศึกษาที่ตอบสนองท้องถิ่นได้เอง ไทยพีบีเอส (2553). เด็กและเยาวชนในกทม.เสี่ยงปัญหาสุขภาพจิต ค้นหาเมื่อวันที่ 10 พฤษภาคม 2560 จาก<https://news.thaipbs.or.th/content/216434>

เมื่อดูที่บันทึกทำความผิดของนักเรียน ปีการศึกษา 2559 พบว่าปัญหาที่พบบนนักเรียนนั้นจะเป็นปัญหาเกี่ยวกับเรื่องการมาโรงเรียนสาย และการขึ้นเรียนซ้ำของนักเรียน ซึ่งภายในสถานศึกษาไม่ค่อยมีความเสี่ยงในเรื่องสารเสพติด บันทึกการทำความผิดของนักเรียน ปีการศึกษา 2559 (2559)

ดังนั้นการดำเนินงาน ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้พ้นภัยยาเสพติด เน้นให้สถานศึกษาทุกแห่งในสังกัด ดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ ตามกระบวนการ 5 ขั้นตอน เพื่อให้ให้นักเรียนทุกคนได้รับการดูแลช่วยเหลือนักเรียนจากครูประจำชั้น ครูที่ปรึกษา อย่างทั่วถึง โดยมีผู้ปกครอง ชุมชน หน่วยงานและองค์กรที่เกี่ยวข้องเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างต่อเนื่อง โดยมุ่งที่จะพัฒนานักเรียนทุกระดับให้มีสมรรถนะและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามเจตนารมณ์และความมุ่งหมายของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช พ.ศ. 2551 คู่มือระบบดูแลนักเรียน (2559, หน้า 1)

ด้วยความสำคัญและปัญหาที่กล่าวมานั้น ผู้วิจัยในฐานะที่เป็นครูในโรงเรียน มีหน้าที่ในการช่วยส่งเสริมในระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ทั้งในด้านการป้องกันและการส่งเสริม การดูแลช่วยเหลือ ตลอดจนการสร้างเครือข่ายกับผู้ปกครอง ชุมชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง จึงมีความสนใจที่จะศึกษาสภาพการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา ข้อมูลที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อผู้วิจัยเอง ต่อผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บังคับบัญชาระดับสูง

ขึ้นไปและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการช่วยเสริมสร้างความเข้มแข็งให้สถานศึกษาให้มีมาตรฐานในการจัดระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอันจะส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียน ให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ เป็นคนดี มีความรู้และสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุขต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของครูต่อการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน กลุ่มบริหารงานกิจการนักเรียนในโรงเรียนศรีอยุธยา ในพระอุปถัมภ์ฯ
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูต่อการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนศรีอยุธยา ในพระอุปถัมภ์ฯ โดยจำแนกตามเพศและประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน

ขอบเขตของการวิจัย

กลุ่มประชากร คือ ครูในโรงเรียนศรีอยุธยา ในพระอุปถัมภ์ฯ ปีการศึกษา 2559 จำนวน 140 คน ผู้วิจัยได้ทำการสุ่มตัวอย่างโดยใช้ตาราง Krejcie, RV, and Morgan, D.W. (อ้างถึงในภาวนา ธาราสีสุตติและคณะ, 2559 หน้า 132) ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 103 คน

ผู้วิจัยใช้แนวคิดและเครื่องมือของตามหลักแนวคิดของ เสริมฤทธิ์ หวายุฤทธิ์ มาปรับปรุงพัฒนา โดยทำการวิจัย ระหว่างวันที่ 1 เมษายน – 27 พฤษภาคม 2560

ตัวแปรที่ศึกษา คือ

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่ เพศ และประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน
2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ความคิดเห็นของครูต่อการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน กลุ่มบริหารงานกิจการนักเรียนในโรงเรียนศรีอยุธยา ในพระอุปถัมภ์ฯ 5 ด้าน คือ
 1. ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล
 2. ด้านการคัดกรองนักเรียน
 3. ด้านการส่งเสริมนักเรียน
 4. ด้านการป้องกันและช่วยเหลือนักเรียน และ
 5. ด้านการส่งต่อนักเรียน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผ่านการทดสอบหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาโดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Congruence : IOC) และหาค่าความเชื่อมั่นสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่น ทั้งฉบับจำนวน 0.966 โดยแบบสอบถามแบ่งเป็น 3 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 เป็นแบบสอบถามส่วนบุคคลลักษณะเป็นแบบเลือกตอบจำนวน 2 ข้อ ส่วนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของครูต่อการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน กลุ่มบริหารงานกิจการนักเรียน ในโรงเรียนศรีอยุธยา ในพระอุปถัมภ์ฯ ลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด ใน 5 ด้าน คือ ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านการคัดกรองนักเรียน ด้านการส่งเสริมนักเรียน ด้านการป้องกันและช่วยเหลือนักเรียน และด้านการส่งต่อนักเรียน จำนวน 70 ข้อ ส่วนที่ 3 เป็นข้อเสนอแนะลักษณะเป็นแบบปลายเปิด

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) ค่าที (Independent Sample t-test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance) และพบว่าไม่มีความแตกต่าง

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยสรุปเป็นข้อๆ ดังนี้

1. กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 68.90 คิดเป็นร้อยละ ส่วนใหญ่เป็นครูที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 10 ปี คิดเป็นร้อยละ 57.30
2. ความคิดเห็นของครูต่อการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน กลุ่มบริหารงานกิจการนักเรียนในโรงเรียนศรีอยุธยา ในพระอุปถัมภ์ฯ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก
3. ครูที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นของครูต่อการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน กลุ่มบริหารงานกิจการนักเรียนในโรงเรียนศรีอยุธยา ในพระอุปถัมภ์ฯ โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ไม่มีความแตกต่างในทุกด้าน

3. ครูที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานต่างกันมีความคิดเห็นของครูต่อการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน กลุ่มบริหารงานกิจการนักเรียนในโรงเรียนศรีอยุธยา ในพระอุปถัมภ์ฯ โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ไม่มีความแตกต่างในทุกด้าน

อภิปรายผลการทดลอง

จากการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของครูต่อการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน กลุ่มบริหารงานกิจการนักเรียนในโรงเรียนศรีอยุธยา ในพระอุปถัมภ์ฯ มีประเด็นที่น่าสนใจนำมาอภิปรายดังนี้

1. ความคิดเห็นของครูต่อการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน กลุ่มบริหารงานกิจการนักเรียนในโรงเรียนศรีอยุธยา ในพระอุปถัมภ์ฯ โดยมีภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน เป็นกระบวนการดำเนินดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างมีขั้นตอน พร้อมด้วยวิธีการและเครื่องมือการทำงานที่ชัดเจนโดยมีครูที่ปรึกษาเป็นบุคลากรหลักในการดำเนินการดังกล่าว และมีการประสานความร่วมมืออย่างใกล้ชิดกับครูที่เกี่ยวข้อง หรือ บุคคลภายนอก รวมทั้งการสนับสนุน ส่งเสริมจากโรงเรียน การดูแลช่วยเหลือ หมายรวมถึง การส่งเสริม การป้องกัน และการแก้ไขปัญห โดยมียุทธศาสตร์และเครื่องมือสำหรับครูที่ปรึกษาและบุคลากรที่เกี่ยวข้องเพื่อใช้ในการดำเนินงานพัฒนานักเรียนให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์และปลอดภัยจากสารเสพติดเอกสารประกอบการประชุมโรงเรียนศรีอยุธยา ในพระอุปถัมภ์ฯ (2556, หน้า 4) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของอารีย์ ภูมิพลอง(2552) เสริมฤทธิ์ หวายฤทธิ์(2552) มาโนช ภูณนาแพง (2555, หน้า 51 - 57) มนัส ขาวไชยมหา (2552) สุภาพ อัยยะ (2552) นริสรา สุวะเสน (2554, หน้า 46 - 53) อำนาจ ชยางคานนท์ (2555) นันทรัตน์ เกื้อหนู (2553, หน้า 58 - 65) ยิ่งมกล นาคะเวช (2553, หน้า 64 - 70) วิเศษฐ์ ทัดกาศ (2554) เมจิณทร์ พรหมประศรี (2554, หน้า 55 - 63) ประเสริฐ คำภิบาล (2553, หน้า 49) ชัยวัช บุญมา (2553, หน้า 60-67) ทองใบ แก้วกัลยา (2554, หน้า 68-70) กัลยาณี สิงหนสาย (2555, หน้า 33 - 38) นาฎยา กลิ่นหอม (2556, หน้า 54 - 58) ที่พบอยู่ในระดับมากเช่นกัน แต่ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ ยุภาพิน ทินหาร (2554, หน้า 104 - 106) ที่พบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด งานวิจัยของพยุ่ง ปะคำแหง (2555, หน้า 52 - 59) และนฤดิยา จูมแพง (2554, หน้า 83 -88) ที่พบว่าอยู่ในระดับปานกลาง

2. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีเพศต่างกันต่อการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน กลุ่มบริหารงานกิจการนักเรียน ในโรงเรียนศรีอยุธยา ในพระอุปถัมภ์ฯ โดยภาพรวมแตกต่างกันและเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าไม่แตกต่างกันในทุกด้าน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2 ทั้งนี้เนื่องจากครูที่มีเพศต่างกัน ไม่มีผลต่อการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน กลุ่มบริหารงานกิจการนักเรียน ในโรงเรียนศรีอยุธยา ในพระอุปถัมภ์ฯ เพราะความคิดเห็นเป็นความรู้สึกที่ดีของครูที่มีต่อการปฏิบัติงาน อันเกิดจากปัจจัยด้านต่างๆ ของตนเองและสิ่งแวดล้อม ในการปฏิบัติงานที่ตอบสนองความต้องการทั้งร่างกายและจิตใจอย่างเหมาะสม ก่อให้เกิดความเต็มใจ และความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน จึงทำให้เห็นถึงการแสดงออกในทางด้านบวกและด้านลบ ซึ่งความคิดเห็นนั้นอาจได้รับการยอมรับหรือปฏิเสธจากคนอื่นได้ เนื่องภายใต้ความคิดเห็นที่แสดงออกมานั้นล้วนมาจากการเรียนรู้จากประสบการณ์และทัศนคติของผู้แสดงความคิดเห็น ทั้งนี้อาจเกิดจากหลายปัจจัยที่ส่งผลต่อการแสดงความคิดเห็น เช่น สภาพแวดล้อมการทำงาน ทัศนคติต่อการร่วมงานกับผู้อื่น ความแตกต่างของเพศ การศึกษาและปัจจัยส่วนอื่นๆ ได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กัลยาณี สิงหนสาย (2555, หน้า 33 - 38) ผล พรหมทอง (2554, หน้า 66 - 72) วีรพงษ์ เจริญไชย (2552, หน้า 64 - 88) ผ่องใส ะชุม (2556, หน้า 76-92) และ มนต์ ขาวไชยมหา (2552) ที่พบว่าไม่แตกต่างกัน แต่ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ เมฆินทร์ พรหมประเสริฐ (2554, หน้า 55 - 63) เรณู ศรีสุภา (2555, หน้า 93) และนาฎยา กลิ่นหอม (2556, หน้า 54 - 58) ที่พบว่าแตกต่างกัน

3. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานต่างกันมีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน กลุ่มบริหารงานกิจการนักเรียน ในโรงเรียนศรีอยุธยา ในพระอุปถัมภ์ฯ โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าในด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านการคัดกรองนักเรียน การคัดกรองนักเรียน ด้านการส่งเสริมนักเรียน ด้านการป้องกันและช่วยเหลือนักเรียน และด้านการส่งต่อนักเรียนไม่แตกต่างกันทุกข้อ เนื่องจากความคิดเห็นเป็นการแสดงออกถึงความรู้สึก เพราะความคิดเห็นเป็นความรู้สึกที่ดีของครูที่มีต่อการปฏิบัติงาน อันเกิดจากปัจจัยด้านต่างๆ ของตนเองและสิ่งแวดล้อม ในการปฏิบัติงานที่ตอบสนองความต้องการทั้งร่างกายและจิตใจอย่างเหมาะสม ก่อให้เกิดความเต็มใจและความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน จึงทำให้เห็นถึงการแสดงออกในทางด้านบวกและด้านลบ

ซึ่งความคิดเห็นนั้นอาจได้รับการยอมรับหรือปฏิเสธจากคนอื่นได้ เนื่องภายใต้ความคิดเห็นที่แสดงออกมานั้นล้วนมาจากการเรียนรู้จากประสบการณ์และทัศนคติของผู้แสดงความคิดเห็น ทั้งนี้อาจเกิดจากหลายปัจจัยที่ส่งผลต่อการแสดงความคิดเห็น เช่น สภาพแวดล้อมการทำงาน ทัศนคติต่อการร่วมงานกับผู้อื่น ความแตกต่างของเพศ การศึกษาและปัจจัยส่วนอื่นๆ ได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นาฎยา กลิ่นหอม (2556, หน้า 54 - 58) เมฆินทร์ พรหมประเสริฐ (2554, หน้า 55 - 63) วีรพงษ์ เจริญไชย (2552, หน้า 64 - 88) และพยุ่ง ปะคำแหง (2555, หน้า 52 - 59) ที่พบว่าไม่แตกต่างกัน แต่ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของมนัส ขาวไชยมหา (2552) สุภาพ อัยยะ (2552 หน้า 41 - 55) ผ่องใส วัฒน (2556, หน้า 76-92) รัตนา ฤทธิรงค์ (2556, หน้า 54) และบุญณภัฏ รินทร์คำ (2555 หน้า 59 - 68) ที่พบว่าแตกต่างกัน

1. ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

1.1 จากผลการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของครูต่อการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียน กลุ่มบริหารงานกิจการนักเรียน ในโรงเรียนศรีอยุธยา ในพระอุปถัมภ์ฯ พบว่าส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงและมีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานต่ำกว่า 10 ปี ดังนั้นสถานศึกษาควรมีการประสานงานและส่งเสริมในด้านการส่งต่อนักเรียนเพิ่มมากขึ้น การส่งต่อจึงเป็นการดำเนินการส่งต่อไปยังผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านเพื่อป้องกันปัญหาของนักเรียน ได้รับการช่วยเหลืออย่างถูกทางและรวดเร็วขึ้น เพื่อให้ข้าราชการครูมีการพัฒนาและปฏิบัติงานอยู่ในระดับมากที่สุด เพื่อให้การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสบความสำเร็จ

1.2 ความคิดเห็นของครูต่อการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน กลุ่มบริหารงานกิจการนักเรียน ในโรงเรียนศรีอยุธยา ในพระอุปถัมภ์ฯ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะด้านการป้องกันและช่วยเหลือนักเรียน และด้านการส่งเสริมนักเรียน โดยสถานศึกษาควรพัฒนาในด้านการป้องกันและช่วยเหลือนักเรียน และด้านการส่งเสริมนักเรียน พัฒนาและปฏิรูปการทำงานในระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนและควรกำหนดรูปแบบวิธีการช่วยเหลือให้นักเรียน ให้ชัดเจนและเข้าใจตรงกัน หากพบนักเรียนที่มีปัญหาครูก็ให้ความช่วยเหลือด้วยความเต็มใจ ถ้าต้องส่งต่อนักเรียนไปยังส่วนที่เกี่ยวข้องครูควรทำหน้าที่ประสานงานในด้านการส่งต่อนักเรียนอย่างมีขั้นตอน เพื่อช่วยให้การแก้ไขปัญหาแก่นักเรียนเร็วขึ้นและมีประสิทธิภาพ

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาความคิดเห็นของครูต่อการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานอื่นๆ เพื่อได้ภาพรวมของการดำเนินงานที่กว้างขึ้น ซึ่งจะสามารถนำไปวางแผนในการปรับปรุงแก้ไขนโยบายและแผนปฏิบัติงานในระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

2.2 ควรมีการศึกษาวิจัยการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในเชิงคุณภาพและปัจจัยด้านอื่นๆ ที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน เพื่อให้ได้ข้อมูลที่หลากหลายและเชิงลึก ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนต่อไป

2.3 ควรมีการศึกษาค้นคว้าความคิดเห็นของครูการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยจำแนกตามวุฒิการศึกษา ระดับการสอน และตำแหน่งการปฏิบัติงาน เพื่อทราบถึงความคิดเห็นต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนมากขึ้น

เอกสารอ้างอิง

กัลยาณี สิงหนสาย. การศึกษาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในทรรณะของครูในศูนย์

เครือข่ายการศึกษาที่ 16 อำเภอกุดบาก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

สกลนคร เขต 1. วิทยานิพนธ์, มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ

การสรรหาและคัดเลือกสถานศึกษาเพื่อรับรางวัลระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน.(2558). ค้นหา

เมื่อวันที่ 10 พฤษภาคม 2560 จาก www.srnnew.srn2.go.th/doc

คู่มือการคัดเลือกสถานศึกษาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน. (2558). ค้นหาเมื่อวันที่ 10 พฤษภาคม

2560 จาก<https://pccnst.ac.th/sshs/index.php10-pr/99-helpstudent> 2558

งานกิจการนักเรียน. (2559). บันทึกการทำความผิดของนักเรียน ปีการศึกษา 2559. โรงเรียน

ศรีอยุธยา ในพระอุปถัมภ์ฯ

งานกิจการนักเรียน. (2556). เอกสารประกอบการประชุมโรงเรียนศรีอยุธยา ในพระอุปถัมภ์ฯ

งานกิจการนักเรียน. (2559). บันทึกการทำความผิดของนักเรียน โรงเรียนศรีอยุธยา ในพระอุปถัมภ์ฯ

ปีการศึกษา 2559

- ชัยรัช บุญมา. (2553). ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนนวมินทราชินูทิศ
สวนกุหลาบวิทยาลัย ปทุมธานี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี
เขต 2. สารนิพนธ์, มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ
- ทองใบ แก้วกัลยา. (2554). สภาพและปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน
ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1.
สารนิพนธ์,มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ
- ไทยพีบีเอส. (2553). เด็กและเยาวชนใน กทม.เสี่ยงปัญหาสุขภาพจิต ค้นหาเมื่อวันที่ 10 พฤษภาคม
2560 จาก<https://news.thaipbs.or.th/content/216434>
- ธเนศ ไชยสุวรรณ. (2557). สพม-1-ประชุมหัวหน้างานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
ค้นหาเมื่อวันที่ 27 เมษายน 2560 จาก www.sesao1.go.th/activity/3228.html
- นริศรา สุวะเสน. (2554). การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ระดับมัธยมศึกษา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษเลย เขต 1. สารนิพนธ์, มหาวิทยาลัยนอร์ท
กรุงเทพ
- นฤติยา จุมแสง. (2554). สภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนมารดา
ดรุณรักษ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครราชสีมา เขต 4.
การค้นคว้าอิสระ, มหาวิทยาลัย ราชภัฏสกลนคร
- นันทรัตน์ เกื้อหนุน. (2553). การดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของ
สถานศึกษาที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1. วิทยานิพนธ์, มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี
- นาฏยา กลิ่นหอม. (2556). ความพึงพอใจของผู้บริหารสถานศึกษาและครูที่มีต่อระบบ
ดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในศูนย์เครือข่ายเขากระปุก อำเภอยาง
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2. วิทยานิพนธ์,
มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ
- บุญนภัส รินทร์คำ. (2555). การศึกษาความพึงพอใจต่อการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน
นักศึกษา วิทยาลัยอาชีวศึกษาเอกชน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
ชลบุรี เขต 3. งานนิพนธ์, มหาวิทยาลัยบูรพา

ประเสริฐ คำภีบาล. (2553). การดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของ

โรงเรียนสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครราชสีมา เขต 5. วิทยานิพนธ์,
มหาวิทยาลัยรังสิต

แผนระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนฝ่ายกิจการนักเรียนโรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัย

นครศรีธรรมราช(2557,www.pccnst.ac.th/sshs/download/helpstudent58/handbook.doc6

ค้นหาเมื่อวันที่ 27 เมษายน 2560)

ผล พรหมทอง. (2554). ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สวนกุหลาบ

วิทยาลัย ปทุมธานี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 4. สารนิพนธ์,
มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

ผ่องใส ะชุม.(2556). สภาพและปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนขยาย

โอกาสทางการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2
วิทยานิพนธ์, มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

พยุ่ง ปะกำแหง. (2555). ปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนมัธยมศึกษา

ในจังหวัดตราด สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17.
สารนิพนธ์, มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ

ภูวไนย รักจำริญ. (2554). พฤติกรรมการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ส่งผลต่อความ

เข้มแข็งของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1. วิทยานิพนธ์, มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

มนัส ขาวไข่มมหา. (2552). สภาพและปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

นักเรียน โรงเรียนประจำเฉพาะความพิการ ประเภทความบกพร่องทาง

การได้ยินในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. การศึกษาอิสระ, มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย

มานิช กุลนาแพง. (2555). ศึกษาการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของ

สถานศึกษา ช่วงชั้นที่ 1-2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยอง เขต 2.
วิทยานิพนธ์, มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

- เมฆินทร์ พรหมประศรี. (2554). ความคิดเห็นของครูที่มีต่อแนวทางการดำเนินงานระบบ
ดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในอำเภอภูพาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาสกลนคร เขต 1. สารนิพนธ์, มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ
- ยิ่งกลม นาคะเวช. (2553). ความสัมพันธ์ระหว่างการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือ
นักเรียนกับคุณภาพนักเรียน ในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาเพชรบุรี เขต 1. วิทยานิพนธ์, มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี
- ยุภาสิน ทินหาร. (2554). การพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนอนุบาล
ชุมพวงวิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 7. สารนิพนธ์,
มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ
- รัตนา ฤทธิรงค์. (2556). การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนนักเรียนโรงเรียนในเครือ
อักษรรูป จังหวัดชลบุรี. งานนิพนธ์, มหาวิทยาลัยบูรพา
- รายงานผลการปฏิบัติงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน. (2557). ค้นหามื่อวันที่ 10 พฤษภาคม
2560 จาก www.btv.ac.th/wp-content/uploads
- เรณู ศรีสุภา. (2555). การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนบ้านค้อย สังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 18. งานนิพนธ์, มหาวิทยาลัยบูรพา
- โรงเรียนเทพมงคลเทววิทย.(2557).ค้นหามื่อวันที่ 10 พฤษภาคม 2560 จาก
<http://web.thepmk.ac.th/syshelp/index.php/2014-10-30-09-23-44>
- โรงเรียนบ้านบ่อแสน. (2559). คู่มือระบบดูแลนักเรียน ปีการศึกษา 2559. ค้นหามื่อวันที่ 10
พฤษภาคม 2560 จาก www.data.bopp-obec.info/emis/file
- วิเชษฐ์ ทัดกาศ. (2554). การดำเนินงานมตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน
มัธยมศึกษา จังหวัดตราด. สารนิพนธ์, มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ
- วีรพงษ์ เจริญไชย. (2552).สภาพและปัญหาการดำเนินงานระบบดูแล ช่วยเหลือนักเรียน
ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสกลนคร เขต 2. วิทยานิพนธ์, มหาวิทยาลัย
ราชภัฏสกลนคร
- สุภาพ อัยยะ. (2552). สภาพและปัญหาการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต 1. วิทยานิพนธ์, มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย

เสริมฤทธิ์ หวายุฤทธิ์. (2552). มัธยมศึกษาอำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์. วิทยานิพนธ์,
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.

อภิสิทธิ์ รอดบำเรอ.(2559). รูปแบบการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษาสังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6, 10(2), 224

อารีย์ นิมฉลอง. (2552). ความสัมพันธ์ระหว่างบทบาท ผู้บริหารสถานศึกษากับการดำเนินงาน
ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาเพชรบุรี เขต 1 . สารนิพนธ์, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

อำนาจ ชยางคนนท์. (2555). ปัจจัยที่ส่งผลต่อความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของครู
ผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี. วิทยานิพนธ์, มหาวิทยาลัย
ราชภัฏรำไพพรรณี